

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 87

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 februarie 2016

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 642 din 13 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. 1 alin. (3) și (4) ale art. 11 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscale-bugetare și art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	2-5		
Decizia nr. 730 din 29 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea			
		nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011	5-8
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		18. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind evidența statistică a accidentelor de circulație rutieră	8-9
		23. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unor licențe de concesionare pentru explorare	10
		101. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Normelor privind restituirea taxei pe valoarea adăugată cumpărătorilor, persoane fizice, care nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană	11-14
		ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA	
		4. — Hotărâre privind aprobarea Standardelor generale de formare profesională pentru psihologii cu drept de liberă practică în domeniul evaluării și intervenției psihologice pentru persoanele diagnosticate cu tulburări din spectrul autist	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 642**

din 13 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. 1 alin. (3) și (4) ale art. II din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.263/63/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. 1 alin. (3) și (4) ale art. II din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Livius Melei cu prilejul soluționării apelului împotriva Sentinței civile nr. 5.110 din 1 octombrie 2014, pronunțată de Tribunalul Dolj într-o cauză având ca obiect cererea de acordare a unor drepturi bănești.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție. Astfel, se arată că, prin Legea nr. 63/2011, salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate prin scoaterea sporurilor din salariul de bază, însă cuantumul brut al salariilor a rămas la același nivel cu cel avut potrivit Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Dispozițiile celorlalte acte normative criticate păstrează salarizarea cadrelor didactice potrivit dispozițiilor Legii nr. 63/2011. Or, consideră că, potrivit considerentelor deciziilor Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și nr. 872 din

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. 1 alin. (3) și (4) ale art. II din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Livius Melei în Dosarul nr. 5.263/63/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 198D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

25 iunie 2010, precum și celor ale Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11 din 8 octombrie 2012, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice, începând cu data de 1 ianuarie 2010, trebuia făcută cu salariile prevăzute de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

6. Totodată, susține că dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. Astfel, arată că art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 majorează începând cu 1 ianuarie 2014 salariile personalului didactic preuniversitar, cu vechime până la 6 ani, cu 10%, în timp ce, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) din același act normativ, salariile cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, cu vechime peste 6 ani, se păstrează la nivelul salariului din luna decembrie 2013. Astfel, se creează o discriminare a cadrelor didactice după criteriul vechimii în învățământ.

7. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** opinează că dispozițiile de lege criticate din Legea nr. 63/2011 sunt constituționale, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 575 din 4 mai 2011 și nr. 130 din 1 februarie 2011.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011. De asemenea, potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Se constată că, în realitate, autorul excepției are în vedere art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011. Totodată, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și

dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 25 octombrie 2012; art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014; art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014.

12. Curtea observă că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și cele ale art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și-au încetat aplicarea la o dată anterioară invocării excepției de neconstituționalitate. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și faptul că dispozițiile de lege amintite reprezintă temeiul legal potrivit căruia au fost stabilite drepturile salariale care reprezintă obiectul cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională urmează a analiza constituționalitatea acestor dispoziții de lege.

13. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art. 147 alin. (4) referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 283 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 13 iulie 2015, și Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor de lege criticate în prezenta cauză.

15. Astfel, în ceea ce privește invocarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a amintit jurisprudența sa referitoare la dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. De asemenea,

Curtea a făcut referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

16. Totodată, examinând excepția de neconstituționalitate prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat.

17. Cu privire la principiul constituțional prevăzut de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea a statuat că acesta nu este încălcat, câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii socioprofesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. Această lege temporară a fost promovată în scopul de a crea premisele necesare pentru ca statul să își îndeplinească obligațiile constituționale menționate, prin aplicarea măsurilor preconizate, urmând să se asigure existența fondurilor necesare pentru ca întreg personalul din învățământ să își poată primi drepturile cuvenite, în aceleași condiții, fără discriminări.

18. Totodată, Curtea a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul cuvenit pentru perioada în care munca a fost prestată. În acest sens a fost invocată Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94.

19. În ceea ce privește critica potrivit căreia actele normative din domeniul salarizării personalului didactic și didactic auxiliar contravin considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, Curtea a amintit, prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, paragraful 17, că, în deciziile sale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la quantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare. Curtea a apreciat însă că aceasta este în același timp o obligație sub condiție, care va duce la revenirea etapizată a quantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010.

20. De asemenea, Curtea a reținut că stabilirea modalităților concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la quantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

21. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, reținând că ambele categorii de personal între care se realizează comparația de către autorul excepției sunt cadre didactice din

învățământul preuniversitar care însă se află în situații juridice diferite, anume personal didactic din învățământul preuniversitar cu o vechime în învățământ până în 6 ani și personal didactic din învățământul preuniversitar cu o vechime de peste 6 ani, astfel că, în cauză, nu poate fi primită critica privind încălcarea principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție.

22. În plus, Curtea a observat că deciziile Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010 și nr. 877 din 28 iunie 2011 — la care se raportează autorii excepției de neconstituționalitate — au ca obiect dispoziții de lege care nu mai sunt în vigoare și nu se mai aplică, în prezent, în materia salarizării personalului didactic și auxiliar aplicându-se Legea nr. 63/2011. Astfel, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 se referă la dispozițiile prin care salariile personalului bugetar au fost reduse cu 25% (Legea nr. 118/2010), reducere care a fost recuperată prin Legea nr. 285/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012.

23. Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011 se referă la dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, potrivit cărora reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009. Prin această decizie Curtea a reținut considerentele Deciziei nr. 3 din 4 aprilie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit cărora reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.

24. Așadar, Curtea a observat că aceste considerente nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la Legea nr. 63/2011, pentru că se referă la soluții legislative care nu mai sunt în vigoare.

25. Totodată, aspectele rezultate din deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 nu mai subzistă sub actuala reglementare a Legii nr. 63/2011.

26. Distinct față de acestea, Curtea a reținut că, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, legiuitorul a reglementat prin art. 2 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, o majorare cu până la 10% a salariilor de bază și a sporurilor care nu fac parte din salariul de bază, pentru anumite categorii de personal didactic din învățământul preuniversitar, începând cu ianuarie 2014, iar prin art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, o majorare cu 5% a salariilor de bază și a sporurilor personalului didactic și didactic auxiliar, începând cu 1 martie 2015, și cu 5% începând cu 1 septembrie 2015.

27. În final, Curtea a precizat că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Livius Melei în Dosarul nr. 5.263/63/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că prevederile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. 1 alin. (3) și (4) ale art. II din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 13 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 730

din 29 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare în Dosarul nr. 1.428/83/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 802D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.428/83/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare cu prilejul soluționării apelului împotriva Sentinței civile nr. 778/LMA din 11 decembrie 2014, pronunțate de Tribunalul Satu Mare într-o cauză având ca obiect cererea de acordare a unor drepturi bănești.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prin dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ a fost stabilită valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru perioadele 1 ianuarie—31 martie 2008, 1 aprilie—30 septembrie 2008 și 1 octombrie—31 decembrie 2008. Prin

Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, coeficientul de multiplicare 1,000 a fost majorat la valoarea de 400,00 lei pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2008. Prin acte normative ulterioare, așa cum sunt Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, Guvernul a încercat să diminueze această valoare, însă toate aceste ordonanțe de urgență au fost declarate ca fiind neconstituționale de către Curtea Constituțională. Prin urmare, a rămas aplicabilă valoarea stabilită de art. 1 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, așa cum a fost stabilită prin Legea nr. 221/2008. Ulterior, Guvernul a încercat încă o dată blocarea aplicării prevederilor Legii nr. 221/2008 prin dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Cu privire la aceste dispoziții de lege, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011, a arătat că „prin Decizia nr. 3 din 4 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 mai 2011, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii care viza aplicarea dispozițiilor Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, stabilind că acestea se aplică pe toată perioada cuprinsă între 1 octombrie 2008 și 31 decembrie 2009, astfel încât reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009”. Prin Decizia nr. 11 din 8 octombrie 2012, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în același sens.

6. Prin Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar s-a prevăzut diminuarea veniturilor brute pentru întregul personal plătit din fonduri publice, dar fără modificarea coeficienților de calculare a salariilor de bază stabiliți de Legea nr. 221/2008. Ulterior, prin Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, salariile diminuate prin Legea nr. 118/2010 au fost majorate cu 15%.

7. Până la data pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, ordonatorii de credite au aplicat în mod diferit legea, fie raportându-se la valoarea coeficientului de multiplicare stabilită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, fie prin raportare la valoarea stabilită prin Legea nr. 221/2008. Pentru a uniformiza aplicarea a fost adoptată Legea nr. 63/2011. Această lege ar fi trebuit să se raporteze la valorile rezultate din înmulțirea coeficienților de ierarhizare și de multiplicare prevăzuți de Legea nr. 221/2008, dar, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție, s-a raportat la valorile stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, astfel încât a rezultat o reducere a salariilor personalului didactic cu 25% față de prevederile Legii nr. 221/2008.

8. **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, câtă vreme legiuitorului îi aparține competența stabilirii sistemului de salarizare a personalului bugetar, iar în realizarea politicilor sale, raportat la condițiile economice și sociale existente la un moment dat, poate prevedea un regim salarial distinct pentru anumite categorii de bugetari. Totodată, Legea nr. 63/2011 nu afectează drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării în vigoare a acesteia. Actul legislativ menționat a fost adoptat tocmai pentru a fi realizată unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011, precum și dispozițiile anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011.

13. Se observă că, deși Legea nr. 63/2011 reglementează salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ în anul 2011, având așadar aplicabilitate limitată în timp, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acesteia, întrucât actul normativ menționat produce efecte juridice în cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate. De altfel, aplicabilitatea Legii nr. 63/2011 a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015.

14. Dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 au următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) *Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2011, personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ beneficiază de drepturile de natură salarială stabilite în conformitate cu anexele la prezenta lege.*

(2) *Cuantumul brut al salariilor de încadrare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este cel prevăzut în anexele nr. 1, 2, 3a și 3b, după caz. [...]*

(6) *Prin contractele colective de muncă sau acordurile colective de muncă și contractele individuale de muncă nu pot fi negociate salarii ori alte drepturi bănești sau în natură care excedează prevederilor prezentei legi.”;*

— Art. 2: „(1) *Încadrarea personalului prevăzut la art. 1 se face potrivit prevederilor prezentei legi.*

(2) *Persoanele care au salariul de încadrare între limita minimă și maximă a tranșei de vechime pentru funcțiile didactice din învățământul universitar, respectiv a gradului profesional sau a treptei profesionale pentru funcțiile didactice auxiliare își păstrează încadrarea avută dacă se situează între limitele prevăzute în anexele la prezenta lege.”;*

— Art. 6: „*Orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă.”*

Anexa nr. 2 la Legea nr. 63/2011 prevede salariile de încadrare pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar, în timp ce anexa nr. 3b la aceeași lege stabilește salariile de încadrare pentru personalul didactic auxiliar din învățământul preuniversitar.

15. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare. De exemplu, în acest sens, sunt: Decizia nr. 338 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 29 iunie 2015, și Decizia nr. 285 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 25 iunie 2015.

17. Curtea a reținut, în esență, în acord cu jurisprudența sa, că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). Cu privire la exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

18. Curtea a mai constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine încheierea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

19. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea a reținut că aceasta a avut ca obiect dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, potrivit cărora reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, aprobată prin Legea nr. 300/2009. Prin această decizie, Curtea a reținut considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 prin care s-a admis recursul în interesul legii care viza aplicarea dispozițiilor Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, stabilind că acestea se aplică pe toată perioada cuprinsă între 1 octombrie 2008 și 31 decembrie 2009. Astfel, Curtea a reținut că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009. În același sens, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 11 din 8 octombrie 2012,

pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 — personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

20. Or, Curtea a reținut că dispozițiile de lege care au făcut obiectul deciziei sus-menționate a Curții Constituționale și al Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11 din 8 octombrie 2012 au fost abrogate prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, lege care ar fi trebuit să se aplice începând cu data de 1 ianuarie 2011, dar, potrivit art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, legiuitorul a stabilit că în anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Începând cu data de 13 mai 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 63/2011 care a reglementat încadrarea personalului didactic și didactic auxiliar și salarizarea acestui personal, pe baza unor noi grile de salarizare, prevăzute în anexele la lege, ce instituie salarii de încadrare pentru fiecare funcție în parte, fără raportare la un coeficient de multiplicare (ierarhizare) astfel cum era prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată prin Legea nr. 221/2008.

21. Așadar, considerentele rezultate din Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și din deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la Legea nr. 63/2011, pentru că se referă la soluții legislative diferite. Deciziile pronunțate în cadrul soluționării unor recursuri în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii, iar nu de legiferare, și își găsesc aplicabilitatea atât timp cât norma interpretată este în vigoare.

22. Distinct față de acestea, Curtea a reținut că, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, legiuitorul a reglementat, prin art. 2 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, o majorare cu până la 10% a salariilor de bază și a sporurilor care nu fac parte din salariul de bază, pentru anumite categorii de personal didactic din învățământul preuniversitar, începând cu ianuarie 2014, iar prin art. 2 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, o majorare cu 5% a salariilor de bază și a sporurilor personalului didactic și didactic auxiliar, începând cu 1 martie 2015, și cu 5% începând cu 1 septembrie 2015.

23. În final, Curtea a subliniat că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie o prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

24. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare în Dosarul nr. 1.428/83/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și constată că prevederile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Simina Popescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind evidența statistică a accidentelor de circulație rutieră

Având în vedere faptul că, potrivit art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ministerului Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General al Poliției Române, îi revine responsabilitatea exercitării controlului privind respectarea normelor în domeniu, că accidentele de circulație reprezintă o consecință directă a nerespectării sau necunoașterii regulilor de circulație, iar pentru îndeplinirea responsabilității amintite este necesară existența unui instrument de înregistrare, raportare și evidență a accidentelor rutiere, că o evidență statistică a accidentelor de circulație trebuie să fie adecvată în raport cu necesitățile operative și de informare publică, prezintă interes pentru activitatea instituțiilor de profil și a organismelor internaționale specializate și poate să conducă la îmbunătățirea siguranței rutiere și aplicării legii în acest domeniu,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — Evidența statistică a accidentelor de circulație rutieră se ține de către Inspectoratul General al Poliției Române și structurile subordonate acestuia, în condițiile prezentului ordin.

Art. 2. — (1) Inspectoratul General al Poliției Române este autorizat să transmită Institutului Național de Statistică și organismelor internaționale specializate datele statistice referitoare la accidentele de circulație.

(2) Datele statistice privind accidentele de circulație rutieră pot fi puse la dispoziția persoanelor interesate, în condițiile legii.

Art. 3. — (1) Inspectoratul General al Poliției Române, Direcția Generală de Poliție a Municipiului București și inspectoratele de poliție județene analizează, periodic, dinamica accidentelor de circulație rutieră, în scopul fundamentării activităților cu caracter preventiv.

(2) Analiza se efectuează în baza situațiilor statistice trimestriale, semestriale și anuale, întocmite centralizat sau pe unități teritoriale, în urma prelucrării automate a datelor.

Art. 4. — (1) Evidența statistică a accidentelor de circulație rutieră se ține pe suport hârtie și/sau prin utilizarea unor aplicații informatice, în funcție de soluțiile tehnice avute la dispoziție.

(2) Evidența statistică a accidentelor de circulație rutieră cuprinde:

a) evidența accidentelor soldate cu victime;

b) evidența accidentelor soldate numai cu pagube materiale soluționate de organele de poliție competente.

Art. 5. — (1) Evidența accidentelor soldate cu victime se ține la nivelul:

a) Direcției rutiere din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române;

b) Brigăzii Autostrăzi și Misiuni Speciale din subordinea Inspectoratului General al Poliției Române;

c) Brigăzii rutiere din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București;

d) serviciilor rutiere din cadrul inspectoratelor de poliție județene.

(2) Evidența accidentelor soldate numai cu pagube materiale se ține la nivelul structurilor Poliției Române care soluționează respectivele accidente.

(3) Structurile de poliție prevăzute la alin. (1) și (2) țin evidența accidentelor de circulație rutieră în raport de competența teritorială și materială a acestora.

Art. 6. — (1) Se evidențiază statistic, ca accident de circulație rutieră, evenimentul care îndeplinește condițiile prevăzute de art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru scopul prezentului ordin, accidentele de circulație se clasifică:

a) în raport de consecințe:

(i) accidente soldate cu victime;

(ii) accidente soldate numai cu pagube materiale — accidentele rutiere din care a rezultat numai avarierea vehiculelor și/sau alte pagube materiale;

b) în raport de gravitate:

(i) accidente grave — accidentele de circulație rutieră soldate cu victime, în urma cărora a rezultat decesul sau rănirea gravă a uneia ori mai multor persoane;

(ii) accidente ușoare — accidentele de circulație rutieră soldate cu victime, în urma cărora a rezultat rănirea ușoară a uneia sau mai multor persoane.

Art. 7. — (1) Se evidențiază statistic, ca persoană decedată în accident de circulație rutieră, persoana care, din cauza leziunii suferite, a murit la locul accidentului sau în cel mult 30 de zile de la producerea acestuia.

(2) Se evidențiază statistic, ca persoană rănită grav în accident de circulație rutieră, persoana care a suferit:

a) pierderea unui simț sau organ ori încetarea funcționării acestora;

b) o infirmitate permanentă fizică sau psihică;

c) un prejudiciu estetic grav și permanent;

d) un avort;

e) fracturi, cu excepția fracturilor de oase nazale sau zigomatice, degete, claviculă, fracturi monofocale a 1—3 coaste sau avulsii a 1—3 dinți, dacă acestea nu au necesitat spitalizare mai mult de 24 de ore;

f) șoc, comoții, leziuni interne, striviri, tăieturi și rupturi grave sau politraumatisme care au necesitat spitalizare mai mult de 24 de ore;

g) escoriații, luxații, contuzii sau alte asemenea leziuni care au necesitat spitalizare mai mult de două zile lucrătoare.

(3) Se evidențiază statistic, ca persoană rănită ușor în accident de circulație rutieră, persoana care a suferit vătămări sau leziuni, altele decât cele prevăzute la alin. (2).

(4) Se evidențiază statistic, ca accident cu pagube materiale, evenimentul din care au rezultat numai daune materiale ca urmare a avarierii vehiculului/vehiculelor implicat(e) într-un accident de circulație rutieră, precum și prin distrugerea sau degradarea altor bunuri rezultate în aceste condiții.

Art. 8. — (1) Nu fac obiectul evidențierii statistice:

a) evenimentele considerate inițial ca accidente rutiere, dar care nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, privind circulația pe drumurile publice, cu modificările și completările ulterioare;

b) evenimentele produse ca urmare a intenției victimei de a se sinucide;

c) evenimentele produse ca urmare a intenției autorului de a cauza decesul sau rănirea unei persoane, prin utilizarea vehiculului;

d) decesul sau rănirea victimei ca urmare a imposibilității acesteia de a lua măsuri de prevenire, din cauza unei afecțiuni medicale survenite intempestiv în timpul conducerii.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1), înregistrate inițial în evidențele specifice ca date statistice în sensul prezentului ordin, se supun corecțiilor, pe baza datelor și informațiilor rezultate pe parcursul cercetărilor. Corecțiile se fac pe baza documentelor justificative care confirmă existența uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 9. — (1) Structurile de poliție prevăzute la art. 5 alin. (1) urmăresc evoluția stării de sănătate a victimelor accidentelor de circulație rutieră, în scopul asigurării corectitudinii datelor statistice.

(2) În cazul constatării unor elemente care modifică clasificarea accidentelor de circulație, în baza documentelor justificative, se efectuează corecțiile necesare în evidențele specifice.

Art. 10. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Instrucțiunile ministrului de interne nr. 766/1998*) privind raportarea, înregistrarea și evidența accidentelor de circulație rutieră, nepublicate, se abrogă.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,

Petre Tobă

București, 2 februarie 2016.

Nr. 18.

*) Instrucțiunile ministrului de interne nr. 766/1998 nu au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN
privind aprobarea unor licențe de concesionare
pentru explorare

Având în vedere art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesionare pentru explorare nr. 18.800/2016 privind explorarea resurselor de nisip silicios din perimetrul Cliț Vest, bloc 1a, județul Sălaj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială WERK MINERALE — S.R.L., municipiul Baia Mare, județul Maramureș, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Se aprobă Licența de concesionare pentru explorare nr. 18.801/2016 privind explorarea resurselor de ape geotermale din perimetrul Toplița—Banffy, județul Harghita, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială BRADUL BANFFY — S.R.L.-D, municipiul Toplița, județul Harghita, în calitate de concesionar.

Art. 3. — Se aprobă Licența de concesionare pentru explorare nr. 18.802/2016 privind explorarea resurselor de ape minerale terapeutice (carbogazoase) + dioxid de carbon mofetic din perimetrul Adristel, județul Suceava, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială STELADRA TURISM — S.R.L., municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, în calitate de concesionar.

Art. 4. — Se aprobă Licența de concesionare pentru explorare nr. 18.803/2016 privind explorarea resurselor de ape geotermale din perimetrul Toplița—Ștrandul Urmanczy, județul Harghita, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială EVERDUR — S.R.L., municipiul Toplița, județul Harghita, în calitate de concesionar.

Art. 5. — Se aprobă Licența de concesionare pentru explorare nr. 18.798/2016 privind explorarea resurselor de lignit din perimetrul Peșteana Nord 1, județul Gorj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA — S.A., municipiul Târgu Jiu, județul Gorj, în calitate de concesionar.

Art. 6. — Se aprobă Licența de concesionare pentru explorare nr. 18.820/2016 privind explorarea resurselor de ape geotermale din perimetrul Valea Halmașdului, județul Sălaj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială NEON PRODUCT — S.R.L., municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, în calitate de concesionar.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 26 ianuarie 2016.

Nr. 23.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru aprobarea Normelor privind restituirea taxei pe valoarea adăugată cumpărătorilor, persoane fizice, care nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,
în baza prevederilor art. 5 și ale art. 294 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind restituirea taxei pe valoarea adăugată cumpărătorilor, persoane fizice, care nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Referirile la Codul fiscal din cuprinsul normelor din anexă reprezintă trimiteri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată” din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Agenția Națională de Administrare Fiscală din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin unitățile sale

subordonate, ia măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.692/2007 pentru aprobarea Normelor privind restituirea taxei pe valoarea adăugată cumpărătorilor, persoane fizice, care nu sunt stabiliți în Comunitatea Europeană, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 1 noiembrie 2007.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 22 ianuarie 2016.
Nr. 101.

ANEXĂ

NORME**privind restituirea taxei pe valoarea adăugată cumpărătorilor, persoane fizice, care nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană****CAPITOLUL I
Prevederi generale**

Art. 1. — Livrarea de bunuri care sunt transportate în bagajul personal al călătorilor care nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană este scutită de taxa pe valoarea adăugată conform prevederilor art. 294 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) călătorul nu este stabilit în Uniunea Europeană, respectiv adresa sau domiciliul permanent nu este în interiorul Uniunii Europene. Adresa sau domiciliul permanent înseamnă locul specificat astfel în pașaport, carte de identitate sau în alt document recunoscut ca document de identitate de către Ministerul Afacerilor Interne;

b) bunurile sunt transportate în afara Uniunii Europene înainte de sfârșitul celei de-a treia luni care urmează lunii în care are loc livrarea;

c) valoarea totală a livrării, plus taxa pe valoarea adăugată, este mai mare decât echivalentul în lei a 175 euro, stabilit anual prin aplicarea cursului de schimb obținut în prima zi lucrătoare din luna octombrie și valabil de la data de 1 ianuarie a anului următor;

d) bunurile sunt cumpărate de la magazinele din rețeaua de vânzare cu amănuntul autorizate să efectueze vânzări de bunuri care conferă cumpărătorilor care nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană dreptul de a solicita restituirea taxei pe valoarea adăugată;

e) dovada exportului se va face prin factura purtând viza biroului vamal de ieșire din Uniunea Europeană.

**CAPITOLUL II
Condiții de restituire**

Art. 2. — (1) Restituirea taxei pe valoarea adăugată poate fi efectuată în cazul în care sunt îndeplinite condițiile generale prevăzute la art. 1.

(2) Bunurile trebuie să fie cumpărate de la magazinele din rețeaua de vânzare cu amănuntul autorizate să efectueze vânzări de bunuri care conferă cumpărătorilor nestabiliți în Uniunea Europeană dreptul de a solicita restituirea taxei pe valoarea adăugată.

(3) Dreptul de restituire a taxei pe valoarea adăugată este limitat pentru bunurile achiziționate de la același magazin a căror valoare globală, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, conform facturii, este superioară plafonului prevăzut la art. 1 lit. c).

(4) Cumpărătorul străin poate solicita restituirea taxei pe valoarea adăugată aferente mai multor facturi dacă suma bunurilor/serviciilor din fiecare factură este superioară plafonului prevăzut la art. 1 lit. c).

Art. 3. — (1) Pentru livrările de bunuri către cumpărătorii nestabiliți în Uniunea Europeană care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 1 magazinul autorizat are obligația:

a) să emită o factură, conform art. 319 din Codul fiscal;

b) să emită și să completeze în două exemplare formularul „Document de restituire a TVA cumpărătorilor nestabiliți în Uniunea Europeană”, al cărui model este prezentat în anexa nr. 1. Originalul documentului de restituire a taxei pe valoarea adăugată împreună cu originalul facturii vor fi înmânate

cumpărătorului nestabilit în Uniunea Europeană, iar cel de-al doilea exemplar va rămâne la magazinul autorizat.

(2) Magazinul autorizat poate fi o unitate comercială de sine stătătoare ori un punct de lucru al unei unități comerciale.

(3) Cumpărătorul nestabilit în Uniunea Europeană trebuie să prezinte biroului vamal de ieșire din Uniunea Europeană bunurile cumpărate, însoțite de originalul facturii, al documentului care atestă achitarea contravalorii bunurilor și al documentului de restituire a taxei pe valoarea adăugată.

(4) În vederea vizării documentelor prevăzute mai sus, cumpărătorul nestabilit în Uniunea Europeană trebuie să se prezinte la:

a) biroul vamal de ieșire din România, dacă are ca destinație directă o țară terță;

b) biroul vamal de ieșire din ultimul stat membru, dacă are ca destinație o țară terță via alt stat membru. În cazul în care cumpărătorul părăsește teritoriul Uniunii Europene pe cale aeriană, cu escală în alt stat membru, pentru bagajele de mână se prezintă la biroul vamal de ieșire din acel stat membru, iar pentru bagajele predate la cală, la biroul vamal de ieșire din România.

(5) Organele vamale verifică:

a) concordanța dintre datele prevăzute în documentul de restituire referitoare la cumpărător și datele din pașaport, carte de identitate sau alt document recunoscut ca document de identitate;

b) concordanța dintre datele prevăzute în documentul de restituire și factură;

c) concordanța dintre datele înscrise în factură și bunurile prezentate;

d) încadrarea în termenul prevăzut la art. 1 lit. b).

(6) Certificarea ieșirii bunurilor din Uniunea Europeană poate fi refuzată de organele vamale dacă:

a) bunurile nu sunt prezentate la cererea organului vamal sau nu corespund cu bunurile menționate în factură;

b) valoarea bunurilor din factura emisă de vânzător nu depășește plafonul prevăzut la art. 1 lit. c).

(7) După verificare, organele vamale vizează, prin ștampilare, documentul de restituire a taxei pe valoarea adăugată și factura, pe care le returnează cumpărătorului nestabilit în Uniunea Europeană.

CAPITOLUL III

Procedura de restituire

Art. 4. — (1) Restituirea taxei pe valoarea adăugată cumpărătorilor nestabiliți în Uniunea Europeană se efectuează de către magazinele autorizate care au efectuat vânzarea bunurilor, direct către cumpărători sau prin intermediul unor unități specializate în restituirea taxei pe valoarea adăugată, stabilite în România sau în alt stat membru, denumite în continuare *unități specializate*. Magazinele nu pot efectua restituirea taxei pe valoarea adăugată decât pentru bunurile vândute în propria unitate.

(2) Restituirea directă către cumpărătorii nestabiliți în Uniunea Europeană se efectuează de către magazinele autorizate pe baza documentului de restituire în original vizat de biroul vamal de ieșire din Uniunea Europeană și a unei copii de pe factura vizată de același birou vamal. Taxa pe valoarea adăugată se restituie integral, fără a se reține un comision. Restituirea se poate efectua atât către cumpărătorul nestabilit în Uniunea Europeană, cât și către orice altă persoană împuternicită de acesta, care prezintă documentele prevăzute

mai sus. Taxa pe valoarea adăugată efectiv restituită cumpărătorilor nestabiliți în Uniunea Europeană se recuperează de către magazinul autorizat de la bugetul de stat, prin înscrierea în rândul corespunzător din decontul de TVA, fiind justificată cu documentul de restituire în original vizat de biroul vamal de ieșire din Uniunea Europeană și copia de pe factura vizată de același birou vamal.

(3) Unitățile specializate rambursează taxa pe valoarea adăugată cumpărătorilor nestabiliți în Uniunea Europeană care au cumpărat bunuri din magazine autorizate din România, direct sau prin intermediari agreați. Unitățile specializate rețin din taxa pe valoarea adăugată de restituit un comision pentru activitatea desfășurată. Comisionul reținut este scutit de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 și art. 297 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Restituirea taxei pe valoarea adăugată de către unitățile specializate se realizează pe baza documentului de restituire în original, vizat de biroul vamal de ieșire din Uniunea Europeană, și a unei copii de pe factura vizată de același birou vamal. Unitatea specializată transmite aceste documente, precum și dovada restituirii taxei, exclusiv comisionul reținut, fiecărui magazin autorizat care a efectuat vânzarea bunurilor. Unitatea specializată reține copii de pe documentul de restituire vizat de biroul vamal de ieșire din Uniunea Europeană și de pe factura vizată de același birou vamal. Magazinul, după primirea documentelor justificative, achită integral unității specializate suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor, înscrisă în documentul de restituire. Suma achitată unității specializate se recuperează de magazin de la bugetul statului, prin includerea la rândul corespunzător din decontul de TVA.

(4) Magazinele autorizate și unitățile specializate pot restitui taxa pe valoarea adăugată cumpărătorilor nestabiliți în Uniunea Europeană în numerar, prin mandat poștal sau prin transfer bancar într-un cont indicat de cumpărător. Orice comisioane bancare sau poștale legate de transferul banilor se suportă de către cumpărător.

CAPITOLUL IV

Procedura de autorizare a magazinelor care efectuează vânzarea și restituirea taxei pe valoarea adăugată

Art. 5. — (1) Autorizarea magazinelor care efectuează vânzarea de bunuri cumpărătorilor nestabiliți în Uniunea Europeană și restituirea taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor vândute în propria unitate se realizează de către:

a) Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, pentru marii contribuabili;

b) direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, pentru contribuabilii care au domiciliul fiscal în raza teritorială a acestora, cu excepția contribuabililor mijlocii și a contribuabililor care au domiciliul fiscal în raza teritorială a Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București;

c) administrațiile pentru contribuabili mijlocii, pentru contribuabilii mijlocii care au domiciliul fiscal în raza teritorială a acestora;

d) administrațiile sectoarelor 1—6 ale finanțelor publice din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București, pentru contribuabilii care au domiciliul fiscal în raza teritorială a acestora, cu excepția contribuabililor mari și mijlocii;

e) Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, pentru contribuabilii care au domiciliul fiscal în raza teritorială a Administrației Județene a Finanțelor Publice Ilfov.

(2) Autorizațiile emise sunt valabile 5 ani calendaristici, începând cu data obținerii autorizării. După expirarea acestui termen, unitățile care doresc să fie autorizate trebuie să solicite o altă autorizație.

Art. 6. — (1) Magazinele din rețeaua de vânzare cu amănuntul trebuie să fie autorizate atât pentru vânzarea de bunuri pentru care se acordă dreptul de restituire a taxei pe valoarea adăugată cumpărătorilor nestabiliți în Uniunea Europeană, cât și pentru restituirea taxei pe valoarea adăugată aferente acestor vânzări. Magazinele, dacă sunt unități de sine stătătoare, sau unitatea comercială care are mai multe magazine ca puncte de lucru trebuie să depună o cerere de autorizare la organele fiscale prevăzute la art. 5, conform modelului prezentat în anexa nr. 2.

(2) Cererea se semnează de persoanele care angajează legal unitatea solicitantă și este însoțită de următoarele documente:

a) copie de pe documentul care atestă calitatea de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal;

b) copie de pe documentul care atestă declararea sediului secundar la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află magazinul pentru care se solicită autorizarea, dacă acesta este doar un punct de lucru;

c) copie de pe documentele de achiziționare și înregistrare în evidența unității a aparatelor de marcat electronice fiscale, pentru fiecare magazin pentru care se solicită autorizarea.

(3) În situația în care unitățile comerciale care au mai multe magazine ca puncte de lucru doresc să autorizeze și alte magazine, trebuie să solicite pentru acestea o altă autorizare, conform procedurii descrise în prezentul articol.

(4) Organele fiscale soluționează cererile de autorizare depuse în termen de 30 de zile, aprobă și emit autorizații conform modelului din anexa nr. 3. Neprezentarea documentelor prevăzute la alin. (2) atrage respingerea cererii, care se comunică unității solicitante.

(5) Organul fiscal emitent are obligația de a ține evidența autorizațiilor emise.

(6) Organele fiscale care au eliberat autorizații vor transmite, în termen de 3 zile de la autorizare, organelor fiscale interesate, în a căror rază teritorială se află amplasate magazinele aparținând unității autorizate, lista cuprinzând unitățile comerciale și magazinele care au fost autorizate.

(7) După obținerea autorizației, magazinul afișează la loc vizibil sigla „TAX FREE”. Sigla va avea dimensiunea de minimum 20 x 20 cm. În mijlocul siglei se înscriu cuvintele „TAX FREE” cu majuscule, având înălțimea de minimum 5 cm.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 7. — Autorizațiile emise în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.692/2007 pentru aprobarea Normelor privind restituirea taxei pe valoarea adăugată cumpărătorilor, persoane fizice, care nu sunt stabiliți în Comunitatea Europeană, prin care s-au autorizat magazinele care efectuează vânzarea și restituirea taxei pe valoarea adăugată, își păstrează valabilitatea până la expirarea termenului prevăzut în acestea.

Art. 8. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentele norme.

*ANEXA Nr. 1
la norme*

DOCUMENT

de restituire a TVA cumpărătorilor nestabiliți în Uniunea Europeană

Nr. data

1. Valoarea bunurilor din factura nr. din data de

2. Valoarea taxei pe valoarea adăugată de restituit

CUMPĂRĂTOR 1. Numele și prenumele 2. Domiciliul 3. Numărul pașaportului/actului de identitate 4. Țara	VÂNZĂTOR 1. Denumirea 2. Adresa 3. Codul de înregistrare în scopuri de TVA Data Semnătura și ștampila
MODALITATEA DE RESTITUIRE*) ☐ NUMERAR ☐ ÎN CONTUL NR. ☐ PRIN MANDAT POȘTAL *) Se bifează și se completează rubrica dorită.	
CONFIRMAREA DE CĂTRE BIROUL VAMAL DE IEȘIRE DIN UNIUNEA EUROPEANĂ A EXPORTULUI Data <input type="text"/>	

C E R E R E

de autorizare a magazinelor pentru vânzarea de bunuri pentru care se acordă dreptul de restituire a taxei pe valoarea adăugată cumpărătorilor nestabiliți în Uniunea Europeană, precum și pentru restituirea taxei pe valoarea adăugată aferente acestor vânzări

.....
 (denumirea societății)
 cu sediul în județul/sectorul, str. nr., cod poștal, cod de înregistrare în scopuri de TVA, reprezentată prin, domiciliat în, str. nr., posesor al, seria nr., având funcția de, solicit eliberarea autorizației pentru magazinele din:
 (actul de identitate)
, județul/sectorul, str. nr.;
, județul/sectorul, str. nr.

Semnătura

.....

Data

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Organul fiscal emitent

A U T O R I Z A Ț I E

Nr. din data

Se autorizează, cu sediul în, str.
 (denumirea societății)

nr., județul/sectorul, cod de înregistrare în scopuri de TVA, să efectueze vânzări de bunuri cumpărătorilor care nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană, care beneficiază de restituirea taxei pe valoarea adăugată, și să restituie taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor vânzări prin următoarele magazine:

.....

(Se menționează denumirea și adresa exactă ale fiecărui magazin.)

Autorizarea s-a făcut în baza Cererii nr. din data, înregistrată cu nr., și a documentației prezentate.

Termen de valabilitate: 5 ani calendaristici de la data eliberării.

Conducător organ fiscal emitent,

.....

Semnătura

ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**privind aprobarea Standardelor generale de formare profesională pentru psihologii cu drept de liberă practică în domeniul evaluării și intervenției psihologice pentru persoanele diagnosticate cu tulburări din spectrul autist**

Având în vedere dispozițiile art. 24 lit. b) din Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 51 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005, cu completările ulterioare, cu consultarea Centrului Național de Sănătate Mintală,

Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România hotărâște:

- Art. 1. — Se aprobă Standardele generale de formare profesională pentru psihologii cu drept de liberă practică în domeniul evaluării și intervenției psihologice pentru persoanele diagnosticate cu tulburări din spectrul autist, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.
- Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România,
Mihai Aniței

București, 15 ianuarie 2016.
Nr. 4.

ANEXĂ

STANDARDELE GENERALE**de formare profesională pentru psihologii cu drept de liberă practică în domeniul evaluării și intervenției psihologice pentru persoanele diagnosticate cu tulburări din spectrul autist****CAPITOLUL I****Dispoziții generale****SECȚIUNEA 1****Obiectivele generale ale formării profesionale**

Art. 1. — (1) Condițiile profesionale specifice pentru evaluarea și intervenția psihologică pentru persoanele diagnosticate cu tulburări din spectrul autist și cu tulburări de sănătate mintală asociate se raportează la obiectivele generale ale formării profesionale și sunt reglementate prin Standardele de Calitate în Serviciile Psihologice, SCSP, aprobate de către Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România.

(2) Obiectivele generale ale formării profesionale pentru psihologii cu drept de liberă practică urmăresc:

- a) dezvoltarea capacității de înțelegere și însușire a noțiunilor de bază cu privire la tulburarea de spectru autist;
- b) cunoașterea și aplicarea strategiilor metodologice de evaluare și intervenție psihologică adecvate;
- c) cunoașterea particularităților și formarea deprinderilor psihodiagnostice și psihoterapeutice de lucru;
- d) dezvoltarea abilităților de comunicare cu pacientul/beneficiarul și familia acestuia, formarea unei atitudini de respect și grijă în abordarea acestora;
- e) aprofundarea cunoașterii și aplicării metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică care și-au dovedit utilitatea în psihodiagnoza tulburării din spectrul autist, specifică evaluării clinice;

f) cunoașterea și abilitarea în utilizarea adecvată a interviului clinic, anamnezei și observației clinice specifice, ca principale metode de evaluare psihologică în psihologia clinică;

g) cunoașterea și certificarea inițială minimală pentru practicarea unei metode psihoterapeutice cu relevanță pentru intervenția comportamentală în cazul persoanelor diagnosticate cu tulburări din spectrul autist.

(3) Obiective specifice ale formării profesionale pentru psihologii cu drept de liberă practică urmăresc îmbunătățirea cunoștințelor, abilităților și competențelor profesionale ale psihologului în ceea ce privește:

- a) psihodiagnosticul și tabloul clinic al tulburării din spectrul autist;
- b) însușirea metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică adecvate, inclusiv a metodelor care și-au dovedit utilitatea în intervenție psihoterapeutică;
- c) intervenția în managementul tulburărilor din spectrul autist asociate cu alte tulburări de sănătate mintală;
- d) condițiile colaborării cu echipa terapeutică;
- e) abordarea perioadelor de vulnerabilitate ale pacientului/beneficiarului și reprezentanților legali/apartinătorilor acestuia;
- f) cunoașterea medicației farmacologice și a efectelor acesteia în cazul tulburărilor din spectrul autist;
- g) psihoeducația pacienților/beneficiarilor și reprezentanților legali/apartinătorilor acestora;
- h) consilierea reprezentanților legali/apartinătorilor în ceea ce privește managementul tulburărilor din spectrul autist;
- i) adaptarea programelor de evaluare și intervenție psihologică în funcție de particularitatea cazurilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Condiții privind recunoașterea și certificarea formatorilor în domeniu

Art. 2. — (1) Condițiile cumulative privind recunoașterea și certificarea formatorilor în domeniu sunt reglementate în actele normative care reglementează formarea profesională a psihologilor cu drept de liberă practică, particularizate, după cum urmează:

a) psiholog atestat în specialitatea psihologie clinică, consiliere psihologică sau psihoterapie, precum și psihopedagogie specială, după caz;

b) să dețină dreptul de supervizare profesională în specialitatea psihologie clinică, consiliere psihologică sau psihoterapie sau psihopedagogie specială, după caz, sau titlul de doctor în psihologie;

c) să facă dovada unei experiențe profesionale de minimum 5 ani în domeniul psihodiagnosticării și intervenției psihologice în cazul tulburărilor din spectrul autist.

(2) În cazuri speciale, pentru asigurarea practicii de specialitate, pot participa în procesul de formare profesională al psihologilor cu drept de liberă practică, pentru asistarea programelor de formare profesională, medici specialiști cu specializare și experiență în domeniu de minimum 5 ani și psihologi cu drept de liberă practică cu o experiență practică de minimum 5 ani în domeniu sau care au realizat studii și cercetări științifice relevante în domeniul tulburărilor din spectrul autist, fără ca aceștia să poată depăși un procent de 50% din programa de formare profesională.

(3) Recunoașterea și certificarea formatorilor în domeniul tulburărilor din spectrul autist se realizează de către Comitetul director sau de către un alt for/organ de conducere, pe bază de mandat, la propunerea Comisiei de psihologie clinică și psihoterapie sau a Comisiei de psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională, după caz, în cadrul procedurilor de avizare profesională a programelor de formare profesională specifice, la solicitarea furnizorilor de formare profesională avizați în domeniu.

SECȚIUNEA a 3-a

Structura generală a cursurilor de formare profesională complementară și a cursurilor de formare profesională continuă

Art. 3. — Cursurile de formare profesională a psihologilor cu drept de liberă practică, necesare pentru obținerea competențelor

profesionale în domeniul tulburărilor din spectrul autist, se pot realiza în următoarele forme:

a) formare profesională complementară, cu o durată de minimum 2 ani, realizată prin cursuri de formare profesională complementară avizate profesional în specialitățile psihologie clinică, consiliere psihologică sau psihoterapie, precum și psihopedagogie specială, după caz, organizate de către furnizori de formare profesională avizați profesional de către Colegiul Psihologilor din România sau prin cursuri universitare de master/doctorat în domeniu, avizate în specialitatea psihologie clinică, consiliere psihologică sau psihoterapie, precum și psihopedagogie specială, după caz;

b) formare profesională continuă, realizată prin cursuri de formare profesională avizate profesional în specialitățile psihologie clinică, consiliere psihologică sau psihoterapie, precum și psihopedagogie specială, după caz, cu o durată de minimum 3—6 luni sau 1 an, în condițiile stabilite prin standardele specifice convenite, organizate de către furnizori de formare profesională avizați profesional de către Colegiul Psihologilor din România.

CAPITOLUL II

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 4. — (1) Avizarea profesională a modalităților de formare profesională în domeniu se realizează de către Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România, la propunerea Comisiei de psihologie clinică și psihoterapie sau Comisiei de psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională, după caz, pe baza unor standarde specifice convenite de comun acord de către furnizorul/furnizorii de formare profesională cu cea mai mare relevanță în domeniu, împreună cu Colegiul Psihologilor din România.

(2) Standardele specifice se aprobă prin dispoziție a președintelui Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România, cu avizul prealabil al comisiei aplicative competente.

(3) Standardele generale, precum și standardele specifice convenite în domeniu se aprobă prin hotărâre a Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România sau prin dispoziție a președintelui Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România, după caz, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 933460